

Întâlnire cu frații lucrători

Chizătău – vineri, 9 iunie 1995

Ewald Frank

Suntem foarte recunoscători Dumnezeului Atotputernic. Cred că aceasta este o zi deosebită pentru fiecare din noi, o zi pe care a făcut-o Domnul. De asemenea, suntem recunoscători pentru fiecare din voi, fraților, care sunteți folosiți de Dumnezeu să predicați Cuvântul Lui în acest timp. Mulțumim, de asemenea, Domnului nostru pentru fratele Matei și pentru fratele Peter, pentru fratele Daniel care a aranjat toate aceste întâlniri, pentru voi toți care ați venit ca să fiți cu noi în această seară.

Aș vrea să împărtășim câteva lucruri din Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că slujba noastră nu este ușoară. Toți frații slujitori din denominațiuni au doctrine și practici similare, dar se pare că noi nu ne potrivim nicăieri. Se pare că noi nu ne potrivim nici în această lume, nici în orașe, nici în politică, nici în religie și aceasta este ceea ce a spus Domnul nostru în Ioan 17: „*Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume*” și El a spus: „*Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești*”.

Dacă mergeți în Vechiul Testament, niciun proroc nu a fost acceptat în timpul său. Ei toți au stat singuri cu Dumnezeu. Cum a fost în zilele lui Noe: nici fiii lui Dumnezeu nu au crezut că el este mesagerul lui Dumnezeu. Pentru că în acel timp, conform Geneza cap. 6, erau două neamuri: unul era binecuvântat de Dumnezeu, care își avea originea în Set, altul era din Cain. Și când aceste două neamuri s-au amestecat, Dumnezeu a spus: „*Duhul Meu nu va mai fi înjosit în oameni; sfârșitul oricărei fapturi este hotărât înaintea Mea*”. Noe a fost un om trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu, cu o trimitere directă, dar el a fost înțeles greșit. Oamenii puteau spune: „Noi îl cunoaștem, îi cunoaștem familia lui, noi îi cunoaștem pe toți, cine este el?” Nu este persoana, ci este autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu. Nu Pavel era o autoritate spirituală, ci Cuvântul lui Dumnezeu descoperit lui, ca în Psalmul 82 și în Ioan cap. 10, unde Domnul nostru vorbește despre cei la

care a venit Cuvântul și ei au fost numiți „dumnezei” datorită substanței divine a Cuvântului care intra în ei.

Nu era „sfântul Moise” sau „sfântul Ilie”, ci era Dumnezeu cel sfânt în acești oameni. Nu era muntele cel sfânt sau un loc sfânt, ci era Dumnezeu cel sfânt care venea pe acel munte. Chiar și astăzi nu este vreun „sfânt”, ci e Dumnezeu cel sfânt care ne-a dat sfântul Său Cuvânt. Și, de asemenea, în Ioan 17.17, Domnul nostru S-a rugat: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Așa că nu vă sfințiți voi înșivă, ci Cuvântul pe care îl primiți vă sfințește, pentru că voi îl credeți și de aceea este o putere duhovnicească, putere divină. Noi nu trebuie să slăvim niciodată un om, ci toată slava I se cuvine lui Dumnezeu.

Așa cum am spus, slujba noastră nu este ușoară. În generația noastră au fost mulți evangheliști renumiți: Tommy Osborne, Tommy Hicks, Oral Robert, A. A. Allen – câteva sute. Ei au avut o vreme deosebită, iar Billy Graham a avut cea mai frumoasă vreme, pentru că ei predică cuvântul în felul în care vor să-l audă oamenii. Dar poziția fratelui Branham nu a fost așa. El a fost un om înțeleș greșit. Numai cei care au fost născuți din Dumnezeu pot primi Cuvântul descoperit în mod divin fratelui Branham și nouă.

De aceea, Isus a spus în Ioan 8.47: „*Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu*”. Dar avem nevoie de înțelepciunea și Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, ca să împărtășim cu alții lucrurile descoperite nouă. Și voi trebuie să fiți călăuziți de Duhul Sfânt. Câteodată poți împărtăși puține lucruri la prima întâlnire, altă dată poți împărtăși mai multe lucruri, așa că nu spuneți: „Mă voi face asta sau cealaltă”, ci lăsați-vă călăuziți de Duhul Sfânt ca să știți cât de departe puteți merge. Și dacă prezentați ceva, trebuie să fiți siguri că poate rezista judecății. Voi puteți predica numai ceea ce puteți predica din acest Cuvânt al lui Dumnezeu.

În Luca cap. 1 avem un Cuvânt foarte important. Aici este o declarație a celor care au fost martori în timpul lui Isus. Cunoașteți pasajul din Luca 1.2: „*...după cum ni le-au încredințat cei ce le-au văzut cu ochii lor de la început și au ajuns slujitori ai Cuvântului*” – nu numai martori, ci și slujitori ai Cuvântului. Acest lucru este foarte important.

În timpul celor 20 de ani de slujbă a fratelui Branham, au fost milioane de martori. Ei au văzut cu ochii lor ceea ce făcea Dumnezeu. Chiar și atunci când s-a coborât norul supranatural, profesorii și-au scos copiii afară de la școală ca să vadă norul. Multe s-au spus despre lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu. Dar iată diferența: noi nu suntem numai martori, ci slujitori ai Cuvântului. Noi nu suntem povestitori de povești, nu repetăm doar afirmații, ci predicăm Cuvântul lui Dumnezeu. Și credem din toată inima noastră că iubitul nostru frate William Branham a fost trimis de Dumnezeu în generația noastră. Slujba lui a fost confirmată de Dumnezeu în mod dumnezeiesc.

De fapt, cred că pot spune acest lucru pentru că eu cunosc Cartea Faptelor, cunosc Evangheliile, cunosc epistolele. Pot urmări ceea ce a făcut Dumnezeu de la începutul Noului Testament. Eu văd slujba deosebită a Domnului ca Fiu al omului, pentru că El trebuia să fie un proroc. Moise a spus: „*Domnul Dumnezeuul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi un proroc ca mine*”.

Noi vedem, de asemenea, slujba lui Petru, o slujbă minunată. Puterea lui Dumnezeu a fost într-o astfel de măsură cu el, încât ei puteau scoate bolnavii pe stradă și, când umbra lui Petru trecea peste ei, erau vindecați în mod instantaneu. Nu era Petru, nu era umbra, ci era prezența Dumnezeului Atotputernic și credința celor ce erau acolo. Ei știau că „atunci când vine acest om, Dumnezeu vine cu el și dacă Dumnezeu vine cu el, noi suntem vindecați”. Așa că nu era omul, dar Dumnezeu folosește oameni, însă El este Cel care face lucrurile.

Apoi îl vedem pe apostolul Pavel în Fapte 19, unde puterea lui Dumnezeu era într-o astfel de măsură peste el, încât se lua batiștea cu care el și-a șters transpirația. Nu el le-a spus să facă acest lucru, ci era credința oamenilor că, dacă ei vor lua acea batiștă a lui, „puterea lui Dumnezeu este cu Pavel. Așa că, noi mergem la bolnavi, vom pune batișta peste bolnavi”; pentru că Pavel nu putea să fie peste tot, dar ei credeau că „același Dumnezeu care era cu Pavel este cu noi”, așa că ei o făceau.

În slujba fratelui Branham... puteți lua aceste trei slujbe împreună. Dacă eu văd slujba lui Isus Hristos, slujba lui Petru și slujba lui Pavel, pot vedea aceste trei slujbe combinate în slujba fratelui Branham. Mii de

oameni au fost vindecați cu aceste batiste. Câți au fost vindecați numai atingându-se, în felul *acesta*, de îmbrăcămintea lui...

Atunci când Domnul nostru a fost pe pământ, El nu trebuia să întrebe pe nimeni despre boala lui sau de unde venea. El știa prin descoperire divină. Ioan 5.19-20 spune: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai*”. În același fel, Îngerul Domnului a venit la fratele Branham. El i-a explicat fratelui Branham slujba pe care o va avea și i-a spus că în zilele Domnului Isus Hristos acest semn al prorocului, semnul mesianic, a fost dat numai iudeilor și samaritenilor. Nu a fost dat Neamurilor, pentru că atunci nu sosise, încă, vremea Neamurilor. Astfel, Îngerul i-a spus că aceeași slujbă este acum, la vremea sfârșitului, pentru Neamuri. Îngerul a adăugat și a spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, două semne îți sunt date și ție, care să legitimizeze chemarea ta divină”. Eu am văzut-o de multe ori. După ce predica era predicată și oamenii erau chemați să-și predea viața lor Domnului, acest om al lui Dumnezeu chema un rând de rugăciune și apoi aștepta până când acea lumină supranaturală cobora și, de fapt, Îngerul Domnului stătea la dreapta lui. El vedea într-o vedenie cine era persoana, de unde venea, ce boală avea. De sute, de mii de ori, de fiecare dată a fost perfect. Nu a fost nici măcar o greșeală.

Când fratele Branham a venit în Germania – el nu cunoștea limba germană – dar când oamenii au stat în fața lui, i-a putut spune unui bărbat: „Tu vii din Berlin, tu ești bolnav de cutare și cutare...”, i-a putut spune unei surori: „Tu locuiești într-un oraș numit Hamburg și ești asistentă medicală într-un spital și tu ai cutare și cutare lucru...”. Odată a fost ceva într-un mod deosebit, pentru că era un frate pe nume Lawster, care atunci era traducătorul fratelui Branham. Și deodată tatăl traducătorului a apărut în rândul de rugăciune, dar fratele Branham nu-l cunoștea. Și deodată vine în rândul de rugăciune tatăl traducătorului. Eu nu-l cunoșteam, nimeni nu-l cunoștea, era prima noastră adunare. Fratele Branham a avut o vedenie: „Eu văd oceanul și eu văd că tu ai trecut oceanul; tu vii din S.U.A., ești un predicator în Biserica lui Dumnezeu...”. Și i-a spus toate detaliile. Și deodată fratele Branham i-a spus: „Tu ești tatăl traducătorului meu”. A fost atât de puternic pentru noi! Vă dați seama ce se întâmplă când vezi și experimentezi pentru prima dată aceste lucruri.

Deci, de fiecare dată a fost perfect orice s-a spus, fie că era în America, Africa, Asia, Europa, oriunde. Ceea ce Dumnezeu îi arăta în vedenie, aceea era „Așa vorbește Domnul”, perfect de fiecare dată. El a fost un proroc autentic [tipic]. Și pentru că noi trăim într-o epocă profetică, Dumnezeu ne-a trimis o slujbă profetică ca să ne descopere simbolurile profetice. Eu sunt foarte sincer cu voi: nu aș fi știut multe lucruri, dacă ele nu ar fi fost descoperite prin slujba fratelui Branham, în special în ceea ce privește Cartea Apocalipsei.

Eu am mers pe insula Patmos cu un scop special: ca să citesc Cartea Apocalipsei chiar acolo unde Ioan a primit această descoperire. Am vrut să fiu acolo șapte zile. Nici nu-mi amintesc de câte ori am citit Cartea Apocalipsei. A fost singura literatură pe care am avut-o la mine pe insula Patmos. Și îmi aduc aminte cum Dumnezeu a pus toate aceste lucruri în Împărăția Lui și cum întreg tabloul s-a deschis înaintea mea. Dar a fost necesară slujba fratelui Branham, ca să-mi arate mie și nouă tuturor, semnificația spirituală a acelor simboluri.

Și acum, prin harul lui Dumnezeu, avem descoperirea completă. Acest lucru pare deplasat, dar este adevărul. Nu a existat niciodată un asemenea timp pe pământ când Planul lui Dumnezeu să fi fost descoperit în asemenea detalii ca acum.

Chiar când citim în predicile fratelui Branham sau în Sfânta Scriptură, multe lucruri sunt răspândite ici și colo. Câteodată, în același verset sunt și prima și a doua venire. Cum am putea ști noi de unde aparține fiecare? Dar, prin harul lui Dumnezeu, vedem ceea ce s-a împlinit deja și, de aceea, noi știm că restul trebuie să se împlinească acum.

Cred că am spus-o în scrisoarea circulară, arătând-o din Ioel și din alte locuri din Scriptură, cum a călăuzit Dumnezeu pe acești bărbați. Ca atunci când prorocul Ioel a spus că „mântuirea va fi în Ierusalim și pe muntele Sion” și că „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit”. Dar când Petru s-a referit la acest verset, el a spus doar: „*Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. El n-a spus că mântuirea va fi la Ierusalim, fiindcă atunci oricine ar trebui să meargă la Ierusalim; [aceasta] va fi atunci când Domnul Se va întoarce la Israel, atunci toate Neamurile vor merge și se vor închina Împăratului. Și Biblia spune că, dacă o națiune nu se va duce să se închine înaintea Domnului oștirilor,

nu va cădea ploaie peste acea națiune. Toate aceste lucruri sunt așezate acum înaintea ochilor noștri, într-o ordine minunată, prin harul lui Dumnezeu.

Revenind la voi: ca frați slujitori, vă rog predicați numai ceea ce puteți predica din Biblie. Eu sunt un veteran în Împărăția lui Dumnezeu și știți cu cât de mulți ani în urmă l-am întâlnit pe fratele Branham; în 1955 și iată că noi suntem în 1995 – deci au trecut mulți ani. Poate eu sunt o excepție. Mulți frați slujitori s-au întâlnit cu fratele Branham, dar nu s-au întâlnit cu Domnul. Acesta este un lucru foarte important! Dacă te referi doar la un om și nu te poți referi la Domnul, știind că El te-a chemat pe tine ca să fii un slujitor al Cuvântului, atunci vei vorbi despre un om și atunci vei înțelege greșit chiar și citatele lui. Voi trebuie să duceți totul înapoi în Scripturi. Chiar și fratele Branham a spus, când a fost vorba de predicare: „Eu sunt un om, eu aș putea greși”. Dar apoi a luat Biblia și a spus: „Acest Cuvânt al lui Dumnezeu este Absolutul meu”. Acest Cuvânt al lui Dumnezeu trebuie să fie Absolutul nostru.

Vorbeam cu fratele Ionuț ieri și i-am spus că, după cunoștința mea, nu există alt om pe pământ care să-l aprecieze pe fratele Branham așa cum o fac eu. S-ar putea ca eu să nu pomenesc prea des numele lui, dar slujba mea este în legătură cu slujba lui. Dacă el nu ar fi fost acela trimis de Dumnezeu, eu nu aș putut fi atât de sigur de aceste lucruri, dar Dumnezeu l-a folosit pe el ca să ne dea cheia pentru a deschide toate aceste taine.

Frații din America, de exemplu, spun că „fratele Branham a deschis cele șapte peceti” și ei spun multe lucruri. Eu duc aceste lucruri înapoi la Scriptură și Biblia spune că Mielul a deschis pecetile. Dar fratele Branham a fost acela care a primit această descoperire și ne-a dat-o nouă. Întotdeauna trebuie să așezăm lucrurile în mod corect. Orice ar veni sau ar pleca... Eu voi fi deschis cu voi, pentru că frații din America de Nord mă critică foarte mult, câteodată în așa fel în care nici necredincioșii n-ar face-o.

Ei spun chiar că eu nu cred mesajul, că eu nu-l primesc pe fratele Branham ca proroc, dar toate aceste lucruri nu sunt adevărate. Cum aș fi tradus mai mult de două sute din predicile lui în limba germană și să le trimit la toți care au dorit să le aibă, dacă n-aș fi crezut în slujba lui? Și

s-au tradus nu numai în germană, ci în multe limbi și noi am plătit costul tipăririi.

Dar ceea ce trebuie să fac eu, este că nu pot doar să repet ceva, ci trebuie să cercetez Scriptura și, de îndată ce găsesc versetul din care pot predica, atunci predic. Eu nu pot să iau o predică și s-o predic. Predica a fost deja predicată. Eu nu am nevoie să predic o predică, dar frații din America...

Eu am văzut cu ochii mei; ei iau un teanc de 10, 15, 20 de predici, iau Biblia și o pun deoparte și pun acest teanc de predici [pe amvon] și trec de la predică la predică până când au trecut prin toate. Și ce fac ei? Găsesc citatele care se potrivesc cu învățăturile lor. Ei nici măcar nu au luat în considerare Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi, de asemenea, dacă fratele Branham a spus ceva uneori, care... Dați-mi voie s-o spun în felul acesta: în Apoc. 10.7, Biblia vorbește la singular: „în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor”. Când fratele Branham a folosit acest verset, el a spus-o întotdeauna la plural, dar eu nu pot, eu nu pot și nici n-o voi face. Eu trebuie să rămân cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar el nu a greșit, deoarece slujba lui a fost să descopere toate tainele ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu. Deci noi facem o distincție între Cuvântul scris aici, care se va împlini când îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui. Dar, pentru că fratele Branham a fost îngerul al șaptelea pentru a șaptea epocă a Bisericii, el și-a cunoscut slujba lui și anume că toate tainele ascunse, de la Geneza 1 până la Apocalipsa 22, vor fi descoperite.

De aceea, eu cunosc gândurile lui. El n-a vrut să schimbe Cuvântul lui Dumnezeu, ci a vrut să-l lase așa cum este, dar era [vorba] de slujba lui, așa cum am spus deja: ca să descopere toate tainele ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu, începând cu păcatul original din grădina Eden. Așa că am fost călăuzit de Duhul Sfânt să așez toate lucrurile în mod corect, nu doar să repet ceva, ci să am tabloul întreg și corect. Eu doresc ca voi să faceți la fel: nu doar să repetați ceva, ci să fiți siguri că ceea ce predicați puteți predica înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor, din această Biblie.

De asemenea, în legătură cu Numele Domnului, permiteți-mi să vă spun pe scurt. Noi avem diferite limbi și în aceste diferite limbi numele sunt diferite și noi trebuie să înțelegem într-un mod corect lucrul acesta. Noi știm că, atunci când Domnul i S-a arătat lui Moise, Domnul i-a spus: „Te trimit să eliberezi pe poporul Meu”. Care a fost întrebarea lui Moise? „Cine să spun că m-a trimis?”. V-o citesc ca să știți că este în Sfânta Scriptură, trebuie să fie în Exod cap. 3, începând cu vers. 13: „Moise a zis lui Dumnezeu: «Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel și le voi spune: «Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi»; și mă vor întreba: «Care este Numele Lui?» Ce voi răspunde?» „Care e Numele Lui? Eu trebuie să le spun lor Numele, pentru că mă vor întreba”.

Vers. 14: „Dumnezeu a zis lui Moise: «Eu sunt Cel ce sunt» Și a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: ,Cel ce Se numește «Eu sunt», m-a trimis la voi””. Aici, Numele încă n-a fost făcut cunoscut, așa cum este făcut cunoscut în cap. 6, dar „EU SUNT” este întotdeauna „EU SUNT”. Dacă Numele este Elohim sau Iahveh, „EU SUNT” este întotdeauna „EU SUNT”. Și „EU SUNT” l-a trimis.

În Exod, cap. 6, vers. 2 și 3, citim textul următor: „Dumnezeu a mai vorbit lui Moise și a zis: «Eu sunt Domnul. Eu M-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, ca Dumnezeuul Cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de ei sub Numele Meu ,IEHOVAH’»”. Chiar și traducătorii Bibliei n-au folosit Numele corect. Acest nume, Iehovah, există numai din secolul XVI. Înainte era Iahveh, dar cărturarii romano catolici au folosit numele Iehovah.

Dar, fie că o credeți sau nu, atunci când fratele Branham s-a dus în munte ca să se roage, s-a întâmplat ceva foarte important. A văzut deodată trei curcubeie ridicându-se pe cer. El și-a scos pălăria; știa că va avea loc ceva supranatural. Și când aceste curcubeie se ridicau înspre cer, s-au unit toate într-un mare curcubeu și vocea a vorbit din acest curcubeu: „Iehovah al Vechiului Testament este Isus Hristos din Noul Testament”. Știți, pentru noi este atât de important să cunoaștem înțelesul original, dar Dumnezeu nu este un fanatic. Uneori, noi suntem fanatici, dar Dumnezeu nu este fanatic. Dacă cineva cunoaște [înțelesul original], El nu-l va judeca. Eu vreau să cunosc lucrurile în mod corect; este deja felul meu natural de a gândi. Și, în special în ceea ce privește

predicarea Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu, eu nu voi folosi niciodată cuvântul Iehovah, ci voi folosi Numele Iahveh. Pentru că, dacă luați Numele Iahveh, aveți primele trei litere I, A, H. De aici ajungeți la **Iah**șua; acele trei litere sunt acolo, pentru că Numele, în sine, spune cine este acea persoană. „Îi vei pune Numele Iahșua”, care în engleză, germană și în orice limbă înseamnă „Iahveh Salvatorul” – foarte clar.

Dar acum dați-mi voie să vă spun următorul lucru: în toate traducerile Bibliei, nu găsim numele originale, ci găsim traducerea. Nu putem retraduce toate Bibliile noastre. Nu putem începe să folosim numele evreiesc la botez. Este suficient ca noi să cunoaștem, prin descoperire divină, că Iahveh din Vechiul Testament este Iahșua din Noul Testament.

Dacă vorbim despre diferite limbi, vedem chiar pe cruce: a fost scris în trei limbi diferite: evreiește, latinește și grecește. Dacă noi ar fi trebuit să folosim numai evreiește, nu ar mai fi fost nevoie să fie scris în celelalte două limbi, dar Dumnezeu a știut că acest Cuvânt va fi predicat tuturor națiunilor. Noi nu predicăm în limba ebraică, noi predicăm în engleză, în română, în toate limbile. Dar când vor veni cei doi proroci, ei vor predica evreilor în limba ebraică, deci totul la locul lui.

Așa cum spune Biblia, pocăința și iertarea păcatelor trebuie predicate tuturor neamurilor în Numele Lui, așa că noi putem folosi Numele Domnului Isus Hristos. Dar, dacă noi predicăm fără a ne folosi de fanatisme, ci doar arătând din Cuvântul lui Dumnezeu că Iahveh din Vechiul Testament este Iahsuah din Noul Testament... Dar nu vorbiți despre aceasta o oră sau o jumătate de oră, ci doar menționați-o în predică și continuați să predicați, altfel veți intra într-o mare problemă. De asemenea și în acest caz vă spun adevărul: eu nu sunt prorocul lui Dumnezeu, ci doar un slujitor al Domnului. William Branham a fost prorocul lui Dumnezeu. După înțelegerea mea, el a fost acela pe care Dumnezeu l-a folosit într-un mod deosebit ca să ne readucă la Cuvânt și să ne descopere toate lucrurile importante. Când s-a rugat, el s-a rugat în Numele Domnului Isus Hristos. Când a botezat, el a botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Eu voi face același lucru până la sfârșit.

Noi avem probleme ici și colo, când frații vor să fie ceva deosebit, mai ales în țările din Africa; o spun, pentru că sunt un misionar și nu cu alt sens: dar, uneori, rasa care nu este albă cum suntem noi... dacă are o

descoperire deosebită și dacă noi nu o primim, atunci spune: „Pentru că noi suntem negri, voi n-o primiți de la noi”. Dar nu acesta este adevărul. Eu primesc tot ceea ce vine de la Dumnezeu, oricine ar fi folosit de Dumnezeu ca s-o aducă.

Prin urmare, noi trebuie să folosim înțelepciunea. Poți produce pagube cu cea mai mare descoperire, dacă nu o folosești într-un mod corect. Dacă tu crezi că știi mai mult decât ceilalți, uit-o! Trebuie să rămâi smerit în prezența lui Dumnezeu și să nu te ridici deasupra altora, ci să rămâi smerit, astfel ca Dumnezeu să te binecuvânteze și să fie cu tine.

Eu nu cunosc problemele din această țară, dar știu că toți slujitorii adevărați sunt slujitori ai Cuvântului. Așa cum am spus-o înainte, voi puteți predica doar în limba voastră, din Biblia voastră. Nu puteți începe să vă schimbați Biblia; pentru că, în cazul acesta, veți ajunge la contrariul a ceea ce vreți să ajungeți.

Îmi aduc aminte cât de mulți au fost vindecați prin puterea lui Dumnezeu, când a fost folosit Numele Domnului Isus Hristos. Mi-aduc aminte când fratele Branham a vorbit unui bărbat mâncat de cancer, care era ca și mort. A fost adus de ambulanță și când fratele Branham i-a spus că Dumnezeu l-a vindecat, au urmat cuvintele cu autoritate: „Ridică-te în Numele lui Isus Hristos din Nazaret!” și el s-a ridicat și a plecat, vindecat de puterea lui Dumnezeu.

Așa că, fraților, fiți înțelepți în Cuvântul lui Dumnezeu și în slujire. Nu provocați despărțiri; aduceți adevărata unitate!

De asemenea, dacă citiți în Fapte 2.1-10, când s-a întâmplat turnarea Duhului Sfânt, mii de oameni au venit împreună, șaptesprezece națiuni diferite și știți ce spune Biblia? *„Toți aceștia care vorbesc, nu sunt Galileeni? Cum, dar, îi auzim vorbind fiecare din noi în limba noastră...?”* Ei nu i-au auzit în evreiește, ci fiecare i-a auzit în limba lui. Acesta este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

Dacă suntem în România, vorbim românește. Dacă suntem în Germania, vorbim germană, în Anglia vorbim englezește. Noi folosim Bibliile noastre și Numele și traduceri care sunt în acestea.

Dar cum am spus înainte, pentru noi este atât de prețios să cunoaștem semnificația Numelui; pentru mine este foarte important. Dar această semnificație nu ne este descoperită ca să provocăm o problemă

sau ca să începem o nouă învățătură, ci doar ca să arătăm poporului lui Dumnezeu că Acela care a spus „«EU SUNT» te-a trimis” este același care în Evanghelia a spus lui Ioan: „Înainte de Avraam EU SUNT”. El a putut s-o spună mereu: „EU SUNT Calea; EU SUNT Adevărul; EU SUNT Viața; EU SUNT Lumina lumii”. Mereu „EU SUNT”, „Cel dintâi și Cel de pe urmă”, „Alfa și Omega”.

Ce încerc să spun? Nu predicați niciodată Cuvântul lui Dumnezeu într-un mod certăreț! Predicați Cuvântul lui Dumnezeu în dragoste, nu ca și cum știți mai mult, ci doar ca să împărtășiți ceea ce Dumnezeu ne-a descoperit.

Eu cred că am mai spus-o înainte: întotdeauna sunt două modalități de a prezenta Adevărul lui Dumnezeu; o modalitate corectă și una greșită. De exemplu: dacă vorbești despre dumnezeire, poți spune: „Toți care cred în trinitate sunt greșiți și se vor duce în iad”. Poți judeca în felul acesta. Dar o poți face și în alt fel: poți spune într-un mod frumos: „Prin harul lui Dumnezeu, vedem cum ni Se descoperă Dumnezeu”. Și apoi este o afirmație pe care Dumnezeu a pus-o pe inima mea: „Dumnezeu nu este în felul în care Îl prezentăm, ci Dumnezeu este în felul în care El ni Se prezintă”. Acesta este un lucru foarte important.

Dacă privești în istoria bisericii, la acei părinți ai bisericii, ei au pierdut din vedere faptul cum Dumnezeu S-a coborât și ni S-a descoperit. Ei au încercat să-L prezinte pe Dumnezeu așa cum era în mintea lor. Ei nu L-au primit pe Dumnezeu așa cum ni S-a prezentat El nouă.

O poți spune foarte frumos: „Îl vedem pe eternul Dumnezeu, care e Duh și lumină, cum S-a descoperit pe Sine în multe moduri: în cer, El este Tatăl nostru; pe pământ în Fiul; acum, prin Duhul Sfânt în Biserică: Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi”. Și apoi împărtășești adevărurile biblice cu oamenii, dar tu nu ataci. Eu știu că și eu atac uneori, dar eu îl atac pe papa. Eu nu știu de ce trebuie să fie așa; nu vreau s-o fac, dar eu trebuie s-o fac, pentru că el este marele înșelător.

Dacă privești în anii trecuți, la lucrurile care s-au întâmplat după 1989, întreaga Europă s-a schimbat. Acum avem chiar și declarații ale bisericilor protestante că reforma s-a încheiat, s-a terminat, gata. Dacă privești în domeniul spiritual, totul este pierdut, în afară de cei care sunt

chemați afară. Și Dumnezeu a trimis un Mesaj care să cheme afară poporul Său din acest Babilon.

În avionul cu care am venit de la Frankfurt la București, am citit într-un ziar german cum pastori luterani au devenit preoți catolici. Chiar pastori căsătoriți... Și episcopul catolic a spus: „Pentru că ești căsătorit, poți rămâne așa cum ești; nu-ți rupe familia. Poți primi binecuvântarea catolică și să faci parte din clerul din biserica noastră”. Papa a spus: „Noi nu vrem ca vreun preot să se căsătorească”. Și episcopii germani au luat un pastor luteran, care are patru copii și l-au făcut preot catolic.

Fraților, vă spun adevărul: este un asemenea Babilon, este o asemenea confuzie, dar papa nu spune nimic. Este cel mai mare politician... El știe exact ce să spună și când să spună. Când vorbește cu comuniștii, el știe exact ce să spună. Dacă vorbește cu musulmanii, știe exact ce să spună. Dacă vorbește cu protestanții, știe exact ce să spună. Este atât de inteligent, așa cum spune Biblia, încât întreaga lume este înșelată.

Dar, prin harul lui Dumnezeu, noi am primit Cuvântul profetic și de aceea ochii noștri pot vedea, urechile noastre pot auzi și în duhul nostru înțelegem prin descoperire divină. Și Biblia spune în Matei 24:24 că, dacă ar fi posibil, chiar și cei aleși ar fi înșelați. Dar, mulțumire lui Dumnezeu, nu este posibil. Aleșii sunt aleși de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. Nimeni nu-i va înșela pe aleșii lui Dumnezeu. Încă de la început, noi am fost rânduiți să fim cu Dumnezeu.

Așa că, iubiți frați, în timp ce duceți oamenii ultimul mesaj, în timpul acesta, Dumnezeu să fie cu voi, să vă dea înțelepciune și cuvinte ca să știți ce să spuneți și unde să spuneți și cât de mult puteți spune o dată. Cel puțin, orice spuneți să se găsească în Scripturi, să puteți deschideți Biblia și să citiți din acest Cuvânt, astfel încât fiecare să fie convins că ceea ce ați spus este Cuvântul lui Dumnezeu.

Poate că sunt și alte lucruri care au nevoie de clarificare, dar eu am încredere în Dumnezeu, că El va fi cu voi, vă va ține în harul Său și în Cuvântul Lui. Și întotdeauna, socotiți-l pe altul mai presus decât pe voi înșivă. Să nu crezi că ești mai ceva decât celălalt frate. Slujbele noastre sunt diferite, dar totul vine de la Dumnezeu.

Biblia spune în 1 Cor. 12:28: „Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători...” Această este

ordinea lui Dumnezeu în Noul Testament. Apoi citim ce a scris apostolul Pavel efesenilor: „Lucrurile care au fost ascunse de-a lungul veacurilor sunt descoperite acum sfinților Săi apostoli și proroci”. El folosește aceeași vorbire ca și în cazul corintenilor: „descoperite apostolilor și prorocilor”.

Deci, Dumnezeu a așezat o rânduială în Biserică. Slujba fratelui Branham n-a fost numai una din cele cinci slujbe. El a fost un proroc făgăduit în Cuvântul lui Dumnezeu. El n-a fost doar una din cele cinci slujbe, nu, el a fost un proroc făgăduit, pentru că Biblia spune în Maleahi 4.5: *„Vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”*.

Când a venit Ioan Botezătorul, el s-a referit la slujba lui, folosind textul din Isaia. El nu a folosit textul din Maleahi. Vă voi arăta aceasta din Sfânta Scriptură. Și acest lucru este foarte important de știut. Citim din Luca 3:3-4: *„Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor, după cum este scris în cartea cuvintelor prorocului Isaia: «Iată glasul celui ce strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările»”*.

Ioan era un proroc. El știa exact ce prorocie se împlinește în slujba lui. Orice bărbat al lui Dumnezeu își va cunoaște locul în Împărăția lui Dumnezeu și își va cunoaște locul conform Cuvântului lui Dumnezeu. Fiecare din Noul Testament a arătat făgăduințele împlinite în Noul Testament. Chiar și Pavel a făcut-o și restul apostolilor au făcut la fel. Așa că noi suntem recunoscători Dumnezeului Atotputernic, pentru că trăim într-o epocă profetică, știind că revenirea Domnului este aproape și că ultimul mesaj se răspândește. Nu este mesajul fratelui Branham, ci este mesajul lui Dumnezeu, Evanghelia lui Isus Hristos. Știți, Pavel a zis că este Evanghelia lui Dumnezeu, Evanghelia lui Isus Hristos și apoi el spune: „este Evanghelia mea”. Dar era Evanghelia lui Dumnezeu care a devenit Evanghelia lui, pentru că el nu s-a predicat pe sine, ci L-a predicat pe Isus Hristos.

Același lucru îl facem și noi acum. Nu luăm afirmațiile făcute de fratele Branham... de obicei, frații care fac acest lucru îl fac cu un scop în mintea lor. Ca atunci când ei vorbesc despre cele șapte tunete: ei pot folosi până la treizeci și două de afirmații, dar nu le duc niciodată în

Scriptură. Ce pot face eu cu treizeci și două de afirmații dacă nu le pot așeza în Cuvântul lui Dumnezeu? Și la sfârșit, știți ce a spus fratele Branham, pe ultimele două pagini din cartea pecetilor? După ce a făcut atâtea afirmații referitoare la tunete, a făcut o afirmație foarte puternică și importantă. Știți ce a spus? „Așa cum nimeni nu știe despre revenirea Domnului, nimeni nu va cunoaște taina celor șapte tunete”. Aceasta este chiar la sfârșit, când el a predicat despre peceti.

Și poate ar trebui să vă spun și următoarele. Fratele Branham terminase deja de predicat despre cele șapte peceti, el era deja acasă și Îngerul Domnului i-a vorbit: „Întoarce-te la tabernacol și termină de spus ceea ce n-ai menționat”. Și afirmația pe care o voi face acum, a fost făcută fără nimeni în adunare. Fratele Branham s-a întors în sala de adunare datorită unei trimiteri divine și cred că sunt ultimele opt pagini din cartea pecetilor, care au fost vorbite fără ca adunarea să fie prezentă.

Așa că înțelegeți poziția noastră în Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă Biblia ne spune și Ioan mărturisește că el va scrie totul și va trimite celor șapte biserici, dar când cele șapte tunete și-au făcut auzite glasurile lor, glasul i-a spus: „*Nu scrie ce au spus [cele șapte tunete]*”.

Biblia spune în Apoc. 1.3: „*Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii ...*” – ceea ce este scris. Dacă citiți în cap. 22, Dumnezeu pune un blestem asupra oricui adaugă ceva la descoperirea scrisă, găsită în cartea aceasta. Dacă vreți să fiți sub un blestem, atunci adăugați tot ce vreți, dar dacă vreți să fiți sub binecuvântarea lui Dumnezeu, nu adăugați nimic. Spuneți ceea ce a spus Dumnezeu și lăsați restul în seama Lui. Când vine timpul, când Domnul va coborî ca Îngerul legământului și va pune un picior pe mare și unul pe uscat, va ridica mâna spre cer și va jura pe Cel ce este viu în vecii vecilor, atunci își vor face auzite glasul lor, cele șapte tunete. Eu voi fi în slavă atunci. Eu nici măcar nu mă îngrijorez [în ceea ce privește ce au spus cele șapte tunete].

Când am fost în Africa de Sud, mi s-a spus că sunt douăzeci și șapte de interpretări diferite ale tunetelor și eu am spus doar: „Toate sunt greșite”. Dumnezeu este întotdeauna adevărat.

Eu vă cer în Numele Domnului, nu treceți de Cuvântul scris al lui Dumnezeu, rămâneți în Cuvânt, căci cerul și pământul vor trece, dar acest Cuvânt al lui Dumnezeu rămâne în veci. Și așa cum am spus,

lucrurile care sunt încă ale lui Dumnezeu, se vor întâmpla la timpul hotărât.

Dacă citiți despre tunete, când Dumnezeu a venit pe munte ca să dea poruncile, au fost tunete puternice, fulgere și foc și oamenii s-au temut. Dacă citești Ioan 12, când glasul lui Dumnezeu a fost ca un tunet, ce spune Biblia, în acel moment? Domnul nostru a zis: „Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul acestei lumi este judecat”. Întotdeauna trebuie să lași lucrurile în contextul în care sunt, dar cum nu ne privesc pe noi, pur și simplu le lăsăm acolo unde sunt.

Eu știu că fratele Branham era într-o mare așteptare și de aceea, când au apărut cei șapte înger, a fost o explozie, de șapte ori și el a numit-o „șapte tunete”. Astfel, atunci când el a spus: „Cele șapte tunete conțin această taină”, atunci eu știu ce a vrut să spună el. Pentru că atunci când au apărut cei șapte înger, el i-a numărat de la stânga la dreapta, erau în forma unei piramide și cel care era cel mai la dreapta, era al șaptelea și acesta vorbea cu fratele Branham și el i-a spus: „Întoarce-te la Jeffersonville, căci a venit timpul pentru deschiderea celor șapte peceti”. Deci, este foarte important să cunoaștem toate detaliile. Dacă nu cunoaștem toate aceste detalii, amestecăm totul și atunci poți spune: „Prorocul a zis, prorocul a zis...”, dar nu înțelegi ce a zis el, nu așezi corect ceea ce a spus el.

Noi trebuie să fim chemați la slujbă și nu să ne punem noi înșine. De aceea, așa cum am spus-o mai înainte, mulți l-au cunoscut pe fratele Branham, au fost cu el la pescuit, au fost la vânatoare cu el, l-au cunoscut ca om. Și eu l-am cunoscut ca om, dar legătura mea cu el n-a fost să mergem la pescuit. El m-a invitat la vânatoare, dar îmi pare rău, eu nu am mers. Astăzi m-aș duce...

Știți, eu vă spun aceste lucruri ca să înțelegeți. Legătura mea cu el a fost de la Dumnezeu, în domeniul spiritual. Dacă citiți Scriptura, puteți vedea cum i-a folosit Dumnezeu pe acești bărbați și cei care, de asemenea, au fost rânduiți de Dumnezeu pentru slujbă, n-au fost interesați să cunoască toate detaliile din viețile particulare ale prorocilor și oamenilor lui Dumnezeu. Acești bărbați ai lui Dumnezeu nu erau oameni „particulari”, ci ei erau trimiși de Cel Atotputernic ca să aducă Cuvântul lui Dumnezeu. La fel a fost și cu fratele Branham. El a fost trimis ca proroc, ca mesager, un om trimis de Dumnezeu cu mesajul lui

Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu. Și prin harul lui Dumnezeu, noi vedem acum toate lucrurile clar și așezăm ceea ce a spus el în Scriptură și la sfârșit noi spunem ceea ce a spus Dumnezeu. De aceea suntem recunoscători Dumnezeului Atotputernic care ne-a dat acest privilegiu ca să-L cunoaștem pe El și, de asemenea, Cuvântul Lui pentru acest timp.

Fratele Branham L-a cunoscut personal pe Domnul. El a spus că L-a văzut pe Isus Hristos de două ori, iar pe Îngerul Domnului L-a văzut de un număr de ori, iar Stâlpul de foc l-a văzut de mii de ori. El a fost un om trimis de Dumnezeu, care a trăit în sfera supranaturală și, prin harul lui Dumnezeu, Cuvântul predicat de el a fost confirmat și Cuvântul scris a devenit Cuvântul viu, o realitate vie, prin descoperire divină.

Cred că am spus destul astăzi. Încă o dată aș vrea să subliniez: lucrați împreună în armonie, nu faceți nimic care să provoace despărțire. Este un verset care spune că Dumnezeu urăște discordia între frați. Păstrați¹ unitatea credinței și rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu. Iubiți-vă unii pe alții și lucrați împreună. Eu sunt recunoscător pentru frații noștri care s-au născut și au trăit în țara voastră și care acum sunt cu noi în Germania, în special fratele Matei și fratele Peter, care traduc și în felul acesta vă sunt de ajutor. Știu că sunteți binecuvântați și aș vrea ca în fiecare țară de pe pământ să fie aceeași părtășie duhovnicească, cum este aici.

În încheiere aș vrea să spun: să nu fiți sub influență germană, să nu fiți sub influență americană, să nu fiți sub influență din Olanda sau din altă parte, ci să fiți sub influența lui Dumnezeu, sub ungera Duhului Sfânt și să rămâneți în Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Cuvântul să fie în noi și noi în Cuvânt și atunci n-aveți de ce să vă îngrijorați. Dumnezeu va avea grijă de Cuvântul Lui, pentru că Biblia spune că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său ca să-l îplinească. Și dacă Cuvântul Lui este în voi, El Își îplinește Cuvântul Lui în voi și atunci sunteți o mărturie vie, o confirmare vie a Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu. Evanghelia lui Isus Hristos încă este puterea lui Dumnezeu. Nu este doar o învățătură, ci este puterea lui Dumnezeu pentru toți care cred. Amin.

Să ne ridicăm ca să ne rugăm.

¹ Sau: păziți, protejați – n.tr.

Iubiți frați, eu sunt doar unul dintre voi. Așa cum am spus-o înainte, slujbele noastre pot fi diferite, dar nu există unii „mari” și unii „mici”, ci noi toți suntem una în Hristos. Chemările și darurile se dau fără pocăință² și Dumnezeu așează slujbele în Biserică. Sunt aceia care aud glasul Domnului ca Pavel, dar sunt și aceia care sunt ca Timotei sau Tit, care lucrează împreună cu cei care au fost rânduiți în mod divin de Domnul și ei au aceeași descoperire, același Cuvânt al lui Dumnezeu, aceeași Evanghelie a lui Isus Hristos, același Duh Sfânt, care pășesc smeriți pe urmele Învățătorului.

Dacă vreți să fiți o parte a planului lui Dumnezeu pentru acest timp, dacă vreți să fiți folosiți de Dumnezeul Cel Atotputernic, atunci ne vom ruga împreună și ne vom rededica viețile noastre în slujba Dumnezeului Atotputernic, sub ungera Duhului Sfânt. Este aceasta dorința voastră, să fiți găsiți în slujba directă pe care a rânduit-o Dumnezeu pentru voi? Eu vă pot asigura că, dacă Dumnezeu a așezat această dorință în inima voastră, El o va împlini și o veți vedea împlinită în viața voastră și în slujba voastră. Noi nu suntem mari oameni ai lui Dumnezeu, dar Îl slujim pe Marele Dumnezeu, care ni S-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru.

Eu știu că Dumnezeu este aici în locul acesta. El va auzi și va răspunde rugăciunilor noastre. Să ne rugăm acum și să credem că lucrul pentru care ne-am rugat l-am și primit. Așa cum a fost în zilele lui Moise, Dumnezeu a luat din Duhul care era peste proroc și l-a așezat peste cei șaptezeci de bătrâni, ca ei să fie în același Duh, slujind aceluiași Dumnezeu viu. Astfel, noi cerem astăzi ca același Duh Sfânt care a fost peste prorocii lui Dumnezeu, cărora le-a fost descoperit Cuvântul, să fie și peste noi azi și noi să vedem toate lucrurile prin descoperire divină.

Să ne rugăm.

Tată ceresc, Te laudăm.

Să ne rugăm împreună. Fiecare să se roage. Aleluia!

² Fratele Frank citează, de fapt, Rom. 11:29, așa cum este redat în traducerea engleză a Bibliei. Fratele Branham a subliniat adeseori textul acesta, arătând că trimișii lui Dumnezeu sunt puși deoparte ca Ieremia, înainte de a fi născuți și de a se putea „pocăi”. Textul în traducerea Cornilescu spune: „Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută” – n.tr.

O, mare Dumnezeu din cer, Îți mulțumesc pentru acești frați, Îți mulțumesc pentru slujbele lor, Îți mulțumesc pentru poporul Tău, Îți mulțumesc pentru Cuvântul lui Dumnezeu.

Doamne, ne rugăm ca ei să fie rededicați în viețile lor, în slujbele lor. Fie ca înțelepciunea lui Dumnezeu și puterea Duhului Sfânt să se odihnească peste ei ca niciodată înainte, pentru ca ei să fie siguri, în Numele lui Isus Hristos, prin puterea Dumnezeului Atotputernic. Tu vei fi cu ei, oriunde vor merge, vei merge cu ei, Tu vei vorbi cu ei. Tu vei mântui, Tu vei vindeca, Tu vei elibera și vei binecuvânta.

Doamne, Dumnezeule Atotputernic, Tu ești Marele Elohim, Dumnezeul Cel veșnic. Tu Te-ai descoperit ca Domnul, ca Iahveh, într-o formă vizibilă, Tu ești Marele „EU SUNT” prin toate veacurile, în Vechiul și în Noul Testament. Tu ești „EU SUNT”, nu „Eu am fost”, nu „Eu voi fi”, ci „EU SUNT”, mereu prezentul Dumnezeu în Vechiul și în Noul Testament.

Tu Te-ai descoperit în moduri diferite, sub Nume diferite. Doamne, chiar și în Noul Testament, noi Te vedem ca Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului, Fiul lui David. Noi Te vedem ca Mielul lui Dumnezeu, Te vedem ca Marele Preot, Te vedem ca Mijlocitorul. Tu ești multe lucruri, dar Tu ești întotdeauna „EU SUNT”. Aleluia!

Tu ești Iahveh, Tu ești Iahșua, Tu ești Mântuitorul nostru. Noi Te lăudăm, în Numele Tău Sfânt care ne-a fost descoperit. Fie ca puterea lui Dumnezeu care este în acest Nume de legământ, să se manifeste în Biserica Noului Legământ.

Doamne Dumnezeule, împreună noi Te lăudăm. Tu nu ești străin pentru noi și noi nu suntem străini pentru Tine. Noi Te cunoaștem prin descoperire divină și Tu ne cunoști pe noi. Noi doar Te lăudăm.

Îți mulțumim pentru acest timp de părtășie. Îți mulțumesc pentru toți acești frați. Binecuvântează-i într-un mod deosebit, binecuvântează viețile lor, casele lor, slujbele lor, adunările lor, acolo unde sunt așezați ca păstori, ca supraveghetori. [Fie ca ei să fie binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic în Numele prețios al Domnului Isus Hristos! Amin.]